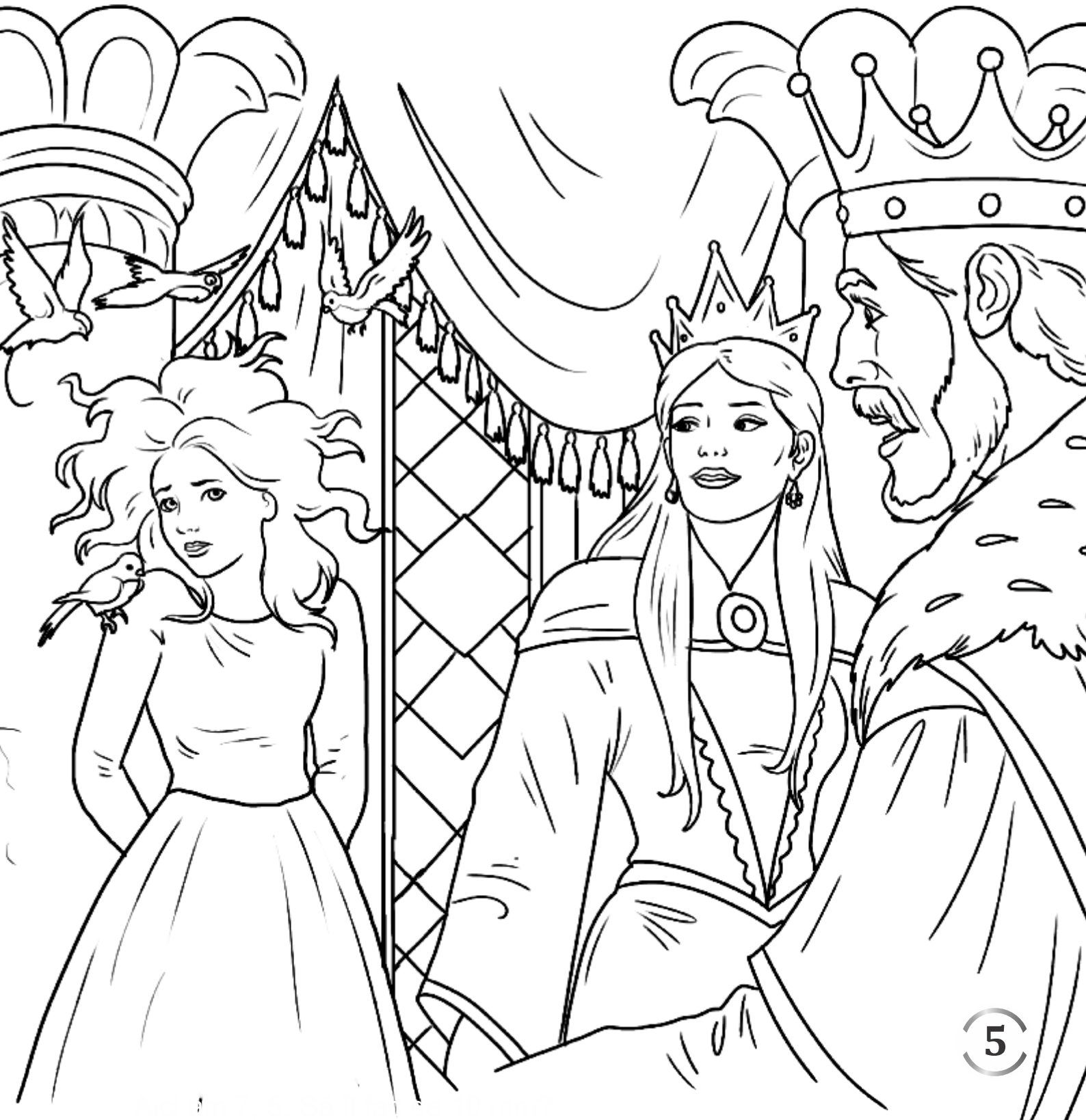

ANII AU TRECUT, IAR CÂND ELIZA A ÎMPLINIT NOUĂSPREZECE ANI, S-A ÎNTORS ACASĂ. VĂZÂND CÂT DE FRUMOASĂ ERA, REGINA I-A MURDĂRIT FAȚA CU ZEAMĂ DE NUCĂ ȘI I-A ÎNCÂLCIT PĂRUL, ASTFEL ÎNCÂT CRAIUL NU A MAI RECUNOSCUȚ-O.

– ACEASTA NU ESTE FIICA MEA! A SPUS EL.

VĂZÂND CE S-A ÎNTÂMPLAT, ELIZA, CU INIMA ÎNDURERATĂ, A PLECAT SUPĂRATĂ DIN PALAT.

SOARELE COBORÂSE APROAPE DE MARGINEA MĂRII CÂND
LEBEDELE AU ZĂRIT O STÂNCĂ ȘI S-AU ÎNDREPTAT SPRE EA. ÎN
CLIPA ÎN CARE SOARELE S-A SCUFUNDAT ÎN MARE, LEBEDELE
AU ATERIZAT ȘI, RÂND PE RÂND, S-AU PRESCHIMBAT ÎN PRINȚI.
VALURILE SE LOVEAU DE STÂNCĂ ȘI ÎMPRĂȘTIA O PLOAIE DE
STROPI PESTE DÂNȘII. PE STÂNCĂ ERA PUȚIN LOC, DAR PRINȚII
ȘI PRINȚESA SE ȚINEAU DE MÂNĂ, IAR ASTA LE DĂDEA CURAJ.

